

(8)

Jak

zachránili

maršálka

Šuchaje

Plynula druhá neděle, co pana Kotrče nesly vlny k třetímu moři. V lese bylo mírně.

Jednou se hajný Robátko nesl na jelenu Větrníkovi parádou od paseky k pasece. Na té první potkali králíka Šuchaje. Stál jako plu-

(49)

kovník a zdravil tlapkou k uchu. I když to byl nejbázlivější králík z celého polesí.

„Když si králík hraje na plukovníka, to z něho brzy strachy budou lítat chlupy,“ povídá Robátko.

Na druhé pasece potkali lišku Metýnku. Sedí, ocasem mete jen docela maličko a oči má na skulinku.

„Když se liška takhle dívá, to se někde něco chystá,“ povídá hajný Robátko.

Zastavil Větrníka a rozhlíží se. Všude po lese je mírně, ani vy-lekaná sojka tam nekřikne pro strach.

Jenže ani nejbystřejší myslivecké oko nedohlídne za zdi velké-ho domu pana Kotrče. Z dlouhého spaní se tam probudil pes Heršpic. Spal od té chvíle, co mu pán uplaval po řece. Prospal se do velikého hladu. Uhodil tlapou do prázdné misky a zavrčel:

„Však se dočichám.“

Vyšel na balkon, točí nosem na všechny strany a vrčí:

„Od pole táhne vůně jalová, od lesa to čpí liškou Metýnkou.“

A vtom má nos plný vůně tak výtečné, až mu oči jdou kroužkem.

„To je Šuchaj, to je ten králík,“ mlaskl přes slinu Heršpic.

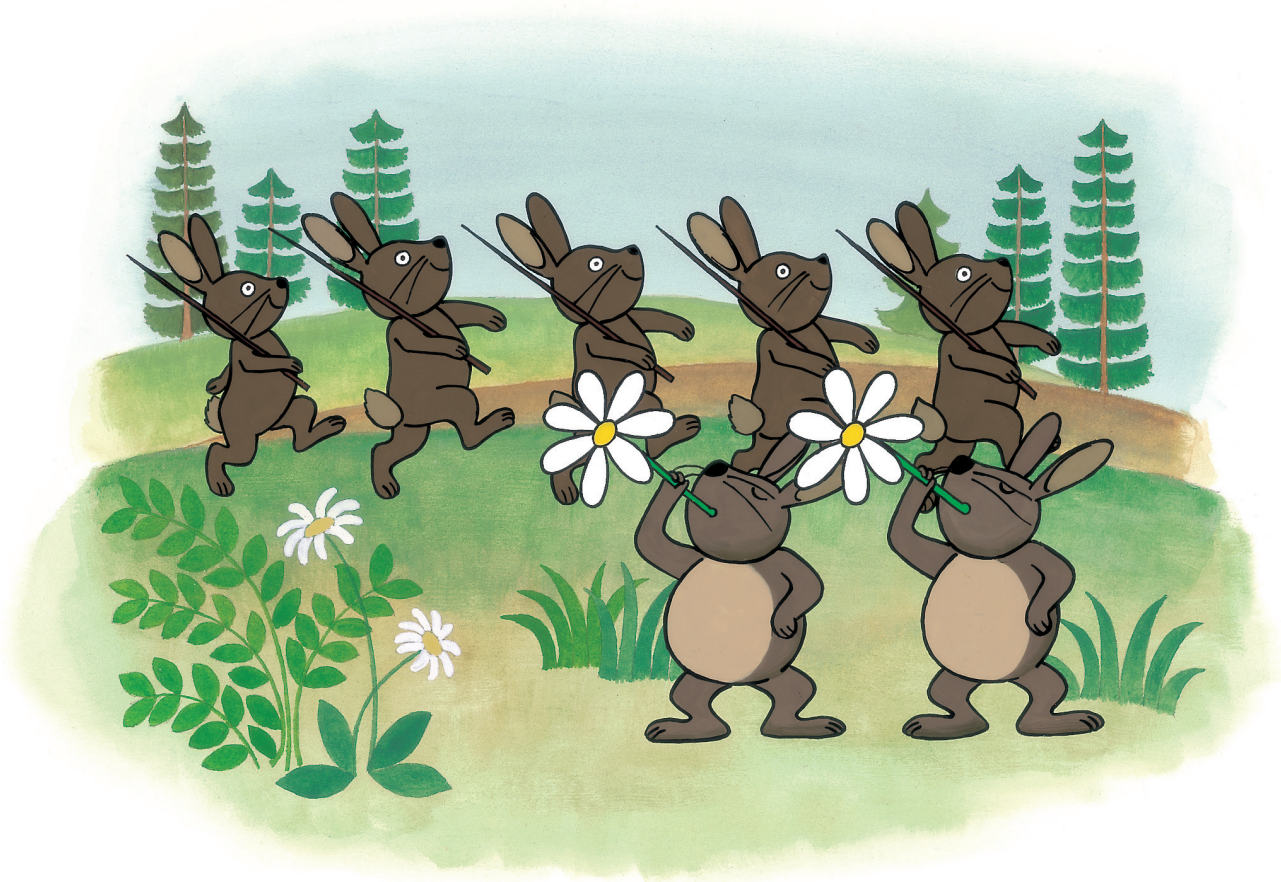
Zaštěkal, že začne lov.

A rozběhl se k Robátkovu lesu.

Hajný Robátko a jelen Větrník se vraceli pasekami zpátky do hájovny.

Na druhé pasece už lišku Metýnku nestihli. Zato tam bylo hladce zameteno liščím ocasem.

„Když liška takhle zametá, v půlhodince se něco strhne,“ povídá Robátko.

Jeli dál, k první pasece. Když tam přijeli, musel se Robátko přidržet Větrníkova paroží, aby od smíchu nesletěl.

Králík Šuchaj povýšil na generála. Stojí na pařezu, aby byl ze všech nejvyš. S ním je tam houf králíků a Šuchaj s nimi drží execírku:

„Na mé generálské rozkázání!“

Králíci vpravo v bok a vlevo v bok. Nožky se jim pletou, protože o čtyřech je každá execírka těžká.